

افغانستان
سیاه چاله
اشغالگران

مؤسسه بنیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

با گذشت سه دهه از شکست ابر قدرت وقت، شوروی سابق در افغانستان شاهد شکست ابر قدرتی دیگر به همراه ۷۳ کشور عضو پیمان ناتو (پیمان آتلانتیک شمالی) می‌باشیم. اما این پیروزی مردم افغانستان با پیروزی سه دهه پیش تفاوت‌های زیادی دارد که ذکر برخی از آنها خالی از لطف نیست.

عقب نشینی شوروی در حالی صورت گرفت که دست کم هشت گروه به نمایندگی از مردم افغانستان بر ضد کمونیست‌های شوروی و دست نشانده‌هایشان در حال جنگ و مقاومت بودند، که هفت گروه از آنها سنی و یکی از آنها شیعه بود، اما امروز امارت اسلامی افغانستان تنها نماینده این ملت می‌باشد که این از جمله نقاط قوتی می‌باشد که اهمیت بخصوصی دارد.

حضور شوروی سابق، در افغانستان

بازی کودکان افغان با تانک‌های به جامانده از اتحاد جماهیر شوروی

عقب نشینی شوروی سابق با مذاکرات و گفتگو بین حکومت پاکستان و حکومت کمونیستی افغانستان که دست نشانده شوروی بود صورت گرفت، و گروه‌هایی که نماینده مردم بودند و ضد اشغال شوروی می‌جنگیدند در این مذاکرات و گفتگوها حضور و دخالتی نداشتند اما در مذاکرات و گفتگوهای امروز این امارت اسلامی افغانستان است که حرف اول را می‌زند و حکومت دست نشانده غرب کنار گذاشته شده و در مذاکرات هم جایی ندارد.

عقب نشینی اتحاد جماهیر شوروی

امارت اسلامی افغانستان تنها نماینده مردم افغانستان برای مقابله با اشغالگران خارجی می‌باشد و این باعث شده تا بدون رقیب باشد و همچنین رهبری واحد و سیاست واحد آن باعث شده تا درگیر مشاغل سیاسی داخل و اختلاف نظرهای گروه‌ها نشود و تمام قدرت خود را در نیروی نظامی متمرکز کند و این یکی از بزرگترین دلایل پیروزی آنها می‌باشد. و اقدامات آمریکا و ناتو برای عقب نشینی حاصل قبول این واقعیت تلخ برای آنان می‌باشد. آمریکا با حمله به افغانستان هدفش از بین بردن امارت اسلامی بود همانطور که رییس جمهور وقت جرج بوش با صراحت کامل بیان کرد اما بعد از دو دهه جنگ و خونریزی و کشتار و آوارگی يك ملت اکنون می‌دانند که اراده فولادین مردم افغان زمین، در برابر اشغالگران به زانو در نمی‌آید.

عقب نشینی نیروهای آمریکایی

و اکنون بعد از بیست سال بی کفایتی، ظلم، فساد و به ارمغان آوردن فقر برای مردم و عدم توانایی در اداره مملکت از طرف حکومت مرکزی و با وجود پشتیبانی کامل از سوی غرب، می‌خواهند خود را از این باتلاق بیرون بکشند، باتلاقی که جز خسارت و شکست برای آنها چیزی به دنبال نداشته اما در مقابل رقیبانشان (چین و روسیه) در آسایش کامل،

مشغول عرض اندام و پیشرفت در اقتصاد و نفوذ در منطقه هستند. در چند روز اخیر اشرف غنی و عبدالله عبدالله سفری به آمریکا داشتند و این سفر آنها به دلیل احساس خطر و پیشروی‌های امارت اسلامی و عدم مقابله آمریکا در این پیشروی‌ها است؛ چیزی که بیشتر شبیه درخواست کمک و التماس به نظر می‌رسید. عبدالله عبدالله در این سفر گفت: «حکومت بعد از عقب نشینی آمریکا ادامه خواهد داشت و بیشتر مردم خواهان آسایش هستند و طالبان مانع این چیز می‌شوند».

عبدالله عبدالله و اشرف غنی

اما چیزی که جهان شاهد آن است و امارت اسلامی هم در جواب اعلام کرد برعکس این ادعا می‌باشد.

ما شاهد پیشروی همه روزه امارت اسلامی در شهرها و استان‌های افغانستان می‌باشیم، پیشروی‌هایی که کوچکترین مقاومت را در مقابلش نمی‌بینیم.

نیروهای وابسته به حکومت مرکزی دسته دسته و در امنیت کامل خود را تسلیم نیروهای امارت اسلامی می‌کنند و هر جا امارت اسلامی قدرت را به دست دارد امنیت و آسایش برقرار است در حالیکه در مناطق سیطره حکومت دست‌نشانده کابل فقر، فساد، فحشا،

ظلم و.... بیداد می‌کند و این را مردم افغان بهتر از هر کسی می‌دانند مردمی که در واقع آنجا هستند به دور از تبلیغات و تزویر رسانه.

و تمامی اینها نشان از این دارد که مسلمانان باید این واقعیت انکار ناپذیر را بدانند که تنها راه مقابله با دشمن و به زانو در آوردن آنها و کم کردن شرشان از منطقه و جلوگیری از کشتار و غارت اموال مردم زبان قدرت می‌باشد که بعد از فضل خداوند این قدرت، یکپارچگی، صبر و جهاد امارت اسلامی است که بعد از گذشت بیست سال دشمن را مجبور کرده سر میز مذاکره بنشیند و تصمیم به عقب نشینی بگیرد.

اما نگرانی که مطرح می‌شود این است که کشورهای منطقه به خصوص ایران از یکپارچگی افغانستان بیم دارند خصوصا اگر امارت اسلامی قدرت را به دست بگیرد. چرا که امارت اسلامی سنی در همسایگی ایران شیعه، زنگ خطری است برای آنها و این برای ایران قابل قبول نیست و احتمال دارد با پشتیبانی از گروه‌های مخالف و فعال کردن آنان در راستای شعله‌ور کردن جنگ داخلی قدم بردارد.

فاطمیون تحت حمایت ایران